

4. జానపదుని జాబు

- డా॥ బోయి భీమన్న

చదవండి - ఆలోచించి చెప్పండి.

ప్రియసఖా!

నీ లేఖ అందింది. పట్నం జీవితం ఎలా ఉంటుందో అందులో వర్ణించావు. పల్లెటూరి జీవితాన్ని చిత్రిస్తూ ఉత్తరం రాయమన్నావు. నీది ఉత్తమమైన వాంఛ. ఒకచోట జీవిత విధానంతో మరొకచోటి జీవిత విధానాన్ని నిత్యమూ తెలిసికొంటూ ఉండాలి. మంచి చెడ్డలు, హెచ్చు తగ్గులు, ఏమైనా ఉంటే సరి చేసుకోవాలి. ఈ వాంఛ నాకు కల్గినందుకు అభినందిస్తున్నాను. నీ పట్నం జీవితం - నాపల్లెటూరి జీవితంతో పోలిస్తే పరస్పర విరుద్ధంగా ఉంటుంది. నా జీవిత విధానాన్ని గురించి రాయడమంటే పల్లెటూళ్ళ జీవిత విధానాన్ని గురించి రాయడమన్నమాట. పల్లెటూళ్ళు, అక్కడి వాళ్ళ జీవితాలు ఎలా ఉంటాయో నీకు తెలుసా? విద్యుద్దీపాలు, పంఖాలు ఒప్పారుతూ ఉన్న మేడలలో హామిగా సుఖించే నీకు ఏమి తెలుస్తుంది. నీకు మా గ్రామ జీవితం అర్థం కావాలంటే మా ఇంటికి ఒకసారి రా! ఈ పూరిగుడిసెలో ఒక్కరోజు ఉండు!

ఇట్లు
నీ మిత్రుడు

ప్రశ్నలు:

1. ఉత్తరాన్ని ఎవరు, ఎవరికి రాసి ఉంటారు?
2. దేని గురించి రాసాడు?
3. పై లేఖను చదివారు కదా? మీరు ఏమి గ్రహించారు?
4. పల్లెటూళ్ళు, పట్టణాల జీవితాలు పరస్పర విరుద్ధంగా ఉంటాయని ఎందుకన్నారు?
5. పల్లెటూర్ల గురించి మీకు తెల్పింది చెప్పండి.

పాఠ్యాంశ ఉద్దేశం / నేపథ్యం

భారతదేశం వ్యవసాయ ప్రధానమైన దేశం. భారతదేశం గ్రామాల్లో నివసిస్తోంది. “గ్రామంలోని ప్రతి ఇల్లు విద్యా గంధంతో గుభాళించి, అభివృద్ధి చెందితేనే మన దేశం సుసంపన్నంగా, సస్యశ్యామలంగా ఉంటుంది” అని మహాత్మాగాంధీ అన్నారు. ఐతే గ్రామాలు ఎలా ఉన్నాయి? వారి జీవితాలు ఎలా ఉంటాయి? అనే విషయాలను వివరిస్తూ, గ్రామాల్లోని దళితులు, పేదల జీవితాలను చిత్రిస్తూ “పల్లెటూరి లేఖలు” అనే పేరుతో 1932లో ‘జనవాణి’ పత్రికలోనూ, 1933లో ‘జానపదుని జాబులు’ అనే పేరుతో ‘ప్రజామిత్ర’లోనూ ప్రచురించ బడ్డాయి. చదువుకొని, బీదతనంవల్ల చదువు కొనసాగించలేక తన స్వగ్రామం పోయి పల్లెటూరి పనుల్లో మునిగిపోయిన ‘జానపదుడు’ పట్నంలోని శ్రమంతుడైన తన మిత్రునికి తన అవస్థలను, గ్రామాల్లోని పరిస్థితులను ‘లేఖల’ రూపంలో రాస్తాడు. వీటిని డా॥ బోయి భీమన్న గారు రాశారు.

ప్రక్రియ

ప్రస్తుత పాఠ్యాంశం లేఖా రూపంలో ఉంది. “జానపదుని జాబులు” పేరుతో డా॥ బోయి భీమన్న గారు రాసిన లేఖల సంపుటి నుండి పాఠాన్ని ఎంపికచేశారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా యాసలో ఈ లేఖా రచనలో సాగింది.

విద్యార్థులకు సూచనలు

- ❧ పాఠం ముందున్న పేరా చదవండి. పాఠంలోని విషయాన్ని ఊహించండి.
- ❧ పాఠం చదవండి. అర్థంకాని పదాల కింద గీత గీయండి.
- ❧ వాటి అర్థాలను పుస్తకం చివర ఉన్న ‘పదాలు - అర్థాలు’ పట్టికలో చూసి లేదా నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకోండి.
- ❧ పాఠం మధ్యలో ఉన్న ప్రశ్నల గురించి ఆలోచించండి. మీ తరగతిలో రచించండి.

కవి పరిచయం

“ప్రతిభను తలెత్తనివ్వరు పండితులు
పాండిత్యాన్ని తలెత్తనివ్వరు పామరులు

ఈనాడు సాహిత్యమంటే కులం, మతం, వర్గం, ముఠా” అని ధైర్యంగా తన మనస్సులోని మాటను కలం ద్వారా, గళం ద్వారా వెలిబుచ్చిన మహాకవి బోయి భీమన్న. ఒకవైపు జాషువా, మరోవైపు శ్రీశ్రీ సాహిత్య ప్రపంచంలో చక్రవర్తుల్లా వెలుగుతున్న కాలంలో తనదైన శైలితో, వివిధ రకాలపైన సాహితీ ప్రక్రియలతో బడుగుల జీవితాల గురించి, దళితుల జీవితాల గురించి రచనలు చేపట్టిన చైతన్యశీలి బోయి భీమన్న.

బోయి భీమన్నగారు తూర్పుగోదావరి జిల్లా మామిడికుదురు గ్రామంలో 19 సెప్టెంబర్ 1911లో పేద దళిత కుటుంబంలో జన్మించారు. అస్పృశ్యత రాజ్యమేలుతున్న నాటి కాలంలో ఎన్నో వ్యయప్రయాసలకోర్చి విద్యనభ్యసించాడు. మహాత్మాగాంధీ, డా॥ బాబాసాహెబ్ అంబేద్కర్ బోధనలతో ప్రభావితమై అస్పృశ్యతను తన కలం ద్వారా రూపుమాపాలని తలచిన మేధావి బోయి భీమన్నగారు. స్వాతంత్రోద్యమ సమయంలో క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలో పాలుపంచుకొన్నారు. కొంతకాలం జర్నలిస్టుగా కూడా పనిచేశారు. 1940-45 మధ్యకాలంలో ఉపాధ్యాయవృత్తిని చేపట్టారు.

బోయిభీమన్నగారు గుడి నెలుకాలిపోతున్నాయ్, పాలేరు (నాటికి) ఉశారులు, జానపదుని జాబులు, రాగవైశాఖ, పిల్లిశతకం, ధర్మంకోసం పోరాటం మొదలగు రచనలు చేపట్టారు. ఈయన తన 11వ ఏట నుండే రచనలు చేశారు. ఈయన రాసిన ‘పాలేరు’ ఎంతో మంది పేదలు, దళిత కుటుంబాలలో వెలుగులు నింపినది. చాలా మంది తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను పాలేరుతనం మాన్పించి పాఠశాలల్లో చేర్చారు. ‘పాలేరు’ నాటకం స్ఫూర్తితో విద్యనభ్యసించి ఉన్నత పదవులు అధిష్టించిన పేదలు, దళితలు ఎంతో మంది ఉన్నారు. వీరు సుమారు 70కి పైగా రచనలు చేపట్టారు.

బోయి భీమన్నగారు రాసిన “గుడిసెలు కాలిపోతున్నాయ్” రచనకు 1975లో సాహిత్య అకాడమి అవార్డు లభించింది. భారత ప్రభుత్వం వీరిని 1973లో పద్మశ్రీతోనూ 2001లో పద్మభూషణ్ తోనూ సత్కరించింది. ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం బోయి భీమన్న గారిని కళాపూర్ణ అనే బిరుదుతో సత్కరించి గౌరవ డాక్టరేటును ప్రధానం చేసింది. వీరు 1978 నుండి 1984 వరకు రాష్ట్ర శాసన మండలి సభ్యునిగా కూడా ఉన్నారు. 1991లో చెన్నైలోని ప్రముఖ సాహితీ సంస్థగా పేరొందిన రాజలక్ష్మి ఫౌండేషన్ వారు డా॥ బోయి భీమన్న గారికి రాజలక్ష్మి అవార్డును బహుకరించారు. విద్యావేత్తగా, సాహితీవేత్తగా, జర్నలిస్టుగా వివిధ రంగాల్లో పనిచేసి బహుముఖ ప్రజ్ఞను ప్రదర్శించి సమాజ క్షేమం కోసం పాటుపడిన మహామనిషి డా॥ బోయి భీమన్నను అనారోగ్యంతో డిసెంబర్ 16వ తేదీ 2005 సం॥లో పరమపదించారు.

పంటను కైలుచేసి, ధాన్యం రాసులు పోసి, తమ కడుపులు కాలుతూవున్నా, కన్నీళ్ళు కారుతూ ఉన్నా, ఇనాందారులకు ఫలితం అంతా అప్పగించి వట్టిచేతులు నలుపుకొంటూ ఇండ్లకు పోయి పస్తులు పడే రైతుల దీనగతి ఎవరికి హృదయం కరిగించదు? ఈ మాటలు చెబుతున్నది ఎవరు? ఏ సందర్భంలో చెబుతున్నాడో తెలుసుకోవడానికి పాఠం చదవండి.

I

నెచ్చెలీ!

క్షమిస్తావనే అనుకొంటున్నాను. లేఖ ఆలస్యమైంది. ఆలస్యానికి కారణం లేకపోలేదు. మీ పట్నాల్లోలాగ కాలం కరకట్టుగా నడవదు మా పల్లెల్లో. ఈవేళ నిరుద్యోగం అయితే రేపు తీరిక లేని పని - మళ్ళీ ఆ మరునాడు పని మందం - ఈ విధంగా ఉంటుంది స్థితి. అందుచేత స్థిరంగా ఈ వేళ ఇది చేయాలి - ఆవేళ అది చేయాలి - అని కార్యక్రమం తయారు చేసికొనడానికి ఏమీ అవకాశం ఉండదు.

గ్రామాల్లో సాధారణంగా ఉండే ఈ అస్థిరభావమే నీకు లేఖ వ్రాయుట ఆలస్యం చేయించింది. కాలం చాలా విలువైంది. గ్రామాలు ఈ విలువ గ్రహించడానికి ఇట్టి అస్థిర స్వభావం తొలగాలి.

మొన్ననే నీకు లేఖ రాయాలని అనుకొన్నాను. కాని, ఆ వేళ అంతా పని. ఒక్క క్షణమైనా తీరుబడి అయింది కాదు. ఆ రాత్రి రాయాలని కలమూ, కాగితమూ పట్టుకొని దీపంబుడ్డి దగ్గర కూర్చున్నాను.

‘కిరసనాయిల పొగ కళ్ళలో పడుతోంది. కళ్ళు జబ్బు చేస్తాయి’ అని మాయమ్మ అన్నది.

‘ప్రొద్దన్నమానమూ పని చేశావు, పడుకోకూడదా!’ అన్నాడు మామయ్య.

‘అన్నోయ్! ఈ లెక్క చెప్పి పడుకో’ అంటూ పలక తీసికొని వచ్చింది మా చెల్లి.

అది రూపాయిల గుణకారం లెక్క, లెక్క చెప్పుతున్నాను. 'రూపాయల్ని అణాలు చేయాలంటే ఏమి చేయాలి?' అన్నాను.

మా చెల్లి ఆలోచిస్తోంది.

'దుకాణం మీదికి తీసుకువెళ్ళి మార్చాలి' అన్నాడు మా తమ్ముడు.

'కాదు, పదహారు పెట్టి గుణించాలి' అన్నది మా చెల్లి.

మాయమ్మ మా తమ్ముడి పక్షం అయింది.

'అయితే ఈ రూపాయిని గుణించి అణాలు చేయి' అంటూ ఒక రూపాయిని దొర్లించింది మా చెల్లి దగ్గరికి.

నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది.

అచ్చట కలిగిన చమత్కారానికి కాదు నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుత. ఇటువంటి చమత్కారా లెన్నో నిత్యమూ చూస్తూ ఉంటాం గ్రామాల్లో.

మాయమ్మ మా తమ్ముడి పక్షం అవలంబించినందుకు కాదు నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుత వినోదం కోసం, బిడ్డల సాన్నిధ్యాన్ని తల్లులు అనుభవించే ఆనందాన్ని అనుభవించడం కోసం, ఆవిడ ఒక పక్షం వహించి మాతో తర్కానికి దిగింది.

మాయమ్మకు ఆ రూపాయి ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది అని కాదు నాకు ఆశ్చర్యం కలుగుత. పదిరోజులు కష్టపడి పనిచేస్తే వచ్చిన కూలి ఆ రూపాయి.

రూపాయి కంటికి కనపడితే ఎంతో ఆనందం. అందుకనే చిల్లర తీసుకొనక మినపకుండుం వంటి రూపాయి తీసుకొన్నాడు మా అయ్య.

ఆ రూపాయిని అందరూ తలకొక కాస్తసేపూ దగ్గర పెట్టుకొని ఆడుకొన్నారు దానితో.

కాని నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది వేరొక విషయం. మనం అభ్యసించే విద్యకూ, జీవితంలో చేయబోయే పనికి ఉన్న అంతరం హఠాత్తుగా నా మనస్సుకు తట్టింది.

మనం నేర్చుకొన్నది, నేర్చుకొంటున్నది, రూపాయిని పదహారుతో గుణించి అణాలు చేయడమే.

కాని చేయవలసిన పని రూపాయిని దుకాణం దగ్గరకు తీసుకొని వెళ్ళి మ్రోగించి చూపి పదహారు అణాలనూ లెక్క పెట్టుకొని ఇంటికి రావడం. అంత ఉంది అంతరం!

'చూశావా? చదువులు చదువుతున్నాం. పట్నాల్లో ఒక రూపాయి ఒక దమ్మిడిలాగ ఖర్చు పెడతాం.'

చదువు పూర్తి అవగానే ఉద్యోగాలకు దేవుళ్ళాట మొదలు పెడతాం. అందరి కాళ్ళూ పట్టుకొంటాం.

సఖా! ఇన్ని త్రిప్పలూ ఎందుకు? బ్రతకడానికి! బ్రతికి ఎందుకు? మన స్వార్థాన్ని నింపుకోవడానికి! అంతేగా?

సంఘం ఏమైపోయినా సరే, మనతో వారు ఎన్ని కట్టళ్ళు కడుస్తున్నా సరే, దేశం అధోగతికి దించుకొని పోతున్నా సరే మనకు చీమ కుట్టిన చందం అయినా ఉండదు.

మన జిల్లా కాదు, మన తాలూకా కాదు, మన గ్రామం కాదు, మన ఇల్లు ఉండి, తక్కిన ప్రపంచం అంతా మునిగిపోతున్నా సరే, మనం లెఖ్యచేయం అంతే.

మిత్రమా! చదువుకొన్న వాళ్ళంతా తమ కష్ట ఫలాన్ని తింటూ పట్నాలలో సౌఖ్యాలు అనుభవిస్తూ, కులుకుతూ ఉండడం చూచి పల్లెటూళ్ళు కన్నీరు విడుస్తున్నవి.

గ్రామోద్ధరణం అంటూ పత్రికల్లో రాసుకొంటే పని కాదు. ఉపన్యాసాలిస్తే పని కాదు. రోడ్ల వెంట మోటారు కార్లలో నాలుగుసార్లు తిరిగి నాలుగు వందలు భత్యాలు కొడితే పని కాదు. అవన్నీ రూపాయిని పదహారు చేత గుణించినట్లే వ్యర్థాలు. కాగితం మీద కోట్లు కోట్లు సంఖ్యలు వేసుకొని 'ఇంత ధనం ఉంది నాకు' అని సంతోషించడం ఎట్లో, అవన్నీ అట్టే.

ఈ ఊహ ఆ క్షణంలో తట్టింది నాకు. ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ప్రజాసముదాయం కోరే ప్రత్యక్షఫలం ఆడంబరం కాదు.

అంతట్లోకే 'వరికుప్పచేలో నీరుపడ్డది, నీవు రావాలి' అంటూ వచ్చాడు, ఒక రైతు కోటయ్య. ఒక వేళ నీకు లేఖ రాయడానికి వీలే చిక్కలేదు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ◆ లేఖలు ఎప్పుడెప్పుడు రాస్తారు? ఎందుకు?
- ◆ 'అస్థిరభావం' అంటే మీకేమి అర్థమైంది?
- ◆ మన చదువులు దైనందిన జీవితంలో ఉపయోగపడతాయని భావిస్తున్నారా? ఎలా?
- ◆ మీరు చదువు పూర్తయిన తర్వాత ఏం చేస్తారు? ఏం కావాలనుకొంటున్నారు?
- ◆ ఈ రోజుల్లో మనుషుల్లో స్వార్థం ఎందుకు పెరుగుతుంది?

II

ఆ రాత్రి అంతా పొలాలలో జాగారం చేశాం.

కోతలు అయినవి. కొందరు కోతలు కోయగానే నూర్చి వేసుకొంటారు. కొందరు కుప్పలు వేసికొని వేసవి కాలం తలననూపగానే చైత్రారంభంలో నూర్చుకొంటారు.

కుప్పలు చేలలోనే వేస్తారు. కుప్పల చుట్టూ పైరులు చక్కగా పెరుగుతూ ఉంటాయి.

నీటి బోదెకు దగ్గరగా ఉన్న చేలో కోటయ్య కుప్ప వేశాడు.

కాలువ ఇంకా ఎండిపోలేదు. బోదె కన్నం తెగి కుప్పచేలో నీరు పడింది.

బోదె కన్నం కట్టివేసి చేలో పడ్డ నీరు పోయేలాగున పిల్లబోదెలు తీసి ఒక గట్టు మీద కూర్చున్నాం కోటయ్య, నేనూ.

హాయిగా నక్షత్రాలు మెరుస్తున్నాయి. గుబురు గుబురుగా యెదుగుతూ, చల్లని గాలికి 'జోరు' మంటూ పైరుచేలు ఎంతో ఆనందాన్ని కూరుస్తున్నాయి.

'పల్లెటూరి జీవితం ఎంతో మనోహరమైంది!' అని అనుకున్నాను. కాని, 'పస్తులు పదాలి, కష్టాలకు ఓర్పుకోవాలి. ఈ రెండూ తప్పితే పల్లెటూరే ప్రశాంత జీవిత సౌఖ్యానికి పుట్టిల్లు.'

'కుప్ప పల్లాన్ని పడ్డది. ఆ మెరక చేలో వేద్దాం అనుకొన్నాను' అన్నాడు కోటయ్య. 'అంతర్వేది వెళ్ళగానే మార్చేయాలి.'

'అంత తొందర ఏమి వచ్చింది? సంవత్సరానికి నూర్చుకోవచ్చు' అన్నాను.

'అబ్బే, పన్నులు వచ్చి తల మీద తన్నుతాయి. ఇంట్లో ఒక పింగాణిచిప్ప అయినా లేదు అమ్మడానికి. అన్నీ మట్టిమూకుళ్ళే' అన్నాడు.

సఖా! కష్టం వొకళ్ళది, ఫలితం మరొకళ్ళది.

పేదల నోళ్ళు కొట్టి, కడుపులు మాడ్చి, ఉన్నదంతా ఊడ్చుకపోయి ఏమి చేస్తారో తెలుసా? బేంకులలోనూ, ఇసుప పెట్టెలలోనూ కుప్పలు పోసికొని కూర్చుని అనుభవిస్తారు సర్వభోగాలూను.

ఎప్పుడు తొలకరిస్తాది అని కళ్ళు విప్పి కని పెట్టుకొని ఉండి -

ఎప్పుడు కాలువకు నీరు వస్తాది అని రాత్రింబవళ్ళు మననం చేసి -

మందున్ని విత్తనాలు చల్లి - నీటి కొరకూ - కూలి కొరకూ ఇతరులతో పోటీలు పడి -

ఆకుమళ్ళు పశువులు తొక్కితినీవేయకుండా రాత్రింబవళ్ళు పొలాలలోనే, వట్టి నేలనే పండుకొని కాపలా కాచి -

కుట్టే జెర్రెలకూ, పొడిచే తేళ్ళకూ, కరిచే పాములకూ శరీరాన్ని అర్పిస్తూ -

విసుగూ విరామమూ లేకుండా పొలాలకు నీరు పెట్టి, దున్ని, ఊడ్చి -

వర్షం అనక, బాడిబందలు అనక - పైరుల్ని - నిత్యమూ చూస్తూ, కాస్తూ -

ఎరువులు వేసి, కలుపులు దీసి, పంట పండించి -

పంటను ఎలుకలు, చిలుకలు తినీవేయకుండా జాగ్రత్త చేసి -

పంటను కైలు చేసి - ధాన్యం రాసులు పోసి - తమ కడుపులు కాలుతూవున్నా, కన్నీళ్ళు కారుతూ ఉన్నా -

మిత్రమా! ఇనాందారులకు ఫలితం అంతా అప్పగించి వట్టిచేతులు నలుపుకొంటూ ఇండ్లకు పోయి పస్తలు పడే రైతుల దీనగతి ఎవరికి హృదయం కరిగించదు?

చాలాకాలం గడిచిపోయింది నాకు ఈ ఊహ లోనే, కోటయ్య ఏమి ఆలోచిస్తున్నాడో నాకు తెలియదు. ఇద్దరమూ తెలివొంది చూచుకొనేసరికి మంచుచేత మా తలలు నానిపోయినై. పోదాం పద అని లేచాడు కోటయ్య.

రాత్రి అంతా నాకు నిద్దర పట్టలేదు. పైగా అమితమైన చలి కూడాను. చలిమంటలు వేసుకొంటూ కబుర్లు చెప్పుకొంటూ ఆ రాత్రి గడిపాం.

ఆ మర్నాడు నిద్దర బద్దకం చేత (ఏమీ పనిలేకపోవడమే బద్దకానికి కారణం) నీకు లేఖ రాయలేకపోయాను. ఆ రాత్రి అన్నం తినకుండానే నిద్ర పోయానట, మాయమ్మ అన్నానికి ఎంత లేపినా లేచాను కానట.

రేపంతా పని ఉంది. మెట్టదుక్కులు వచ్చాయి. తోటల్లో అరకలు కట్టాలి. రేపు మూర్తిగారి ఇంటికి వెళ్ళాలి అనుకొంటున్నాను. ఎలా ఉంటుందో.

ఇంతవరకూ నా లేఖ ఎందుకు ఆలస్యమయిందో రాశాను. అసలు నీకు రాయాలి అనుకన్నా సంగతి రాయనే లేదు.

క్రిస్టమసు వస్తోంది. క్రిస్టమసుకూ, సంక్రాంతికి కలిపి కాలేజీకి సెలవులు ఇస్తారు. నేను ఈ ఏడు చదువు సాగిస్తే నిన్ను మా ఊరు తీసుకొని రావాలి. అనుకొన్నాను. కాని పురిటిలోనే సంధి కొట్టింది నా చదువుకు.

డబ్బు లేని చదువు ఇబ్బందుల చేటు. వచ్చే ఏడైనా చదువుతానో చదవనో, కాలం జరిగిపోయే కొలదీ స్నేహాలు పాతబడిపోతూ ఉంటాయి. కొత్త పరిచయాలు కలిగే కొలదీ పాత పరిచయాలు అడుగున పడిపోతూ ఉంటాయి. ఇది ప్రపంచ స్వభావం.

కనుక ఈ సెలవులకు మా ఊరు వస్తావనే అనుకొంటున్నాను.

నీవంటి ఆద్రప్యదయుడు పల్లెటూళ్ళు వచ్చి ఇచ్చట ప్రజలు పడే కష్టాల్నీ - కష్టాలు తొలగిపోతే పల్లెటూళ్ళు మానవసంఘానికి ఈయగల ఆనందాన్నీ - చూస్తూ ఎప్పటికైనా మంచిది.

ఏ విషయమూ వెంటనే తెలపాలి. నారింజపళ్ళూ, వెలగపళ్ళూ, కొబ్బరి కురిడీలూ జాగ్రత్తచేసి ఉంచుతాను. తప్పకుండా రావాలి. సెలవు.

ఆలోచించండి - చెప్పండి

- ♦ రాత్రి చుక్కలనూ చంద్రున్ని చూస్తే మీలో కలిగే అనుభూతులు ఏమిటి?
- ♦ “పల్లెటూరి జీవితం ఎంతో మనోహరమైంది. దీనిపై మీ అభిప్రాయాలు తెల్పండి.
- ♦ “కష్టం వొకళ్ళది, ఫలితం మరొకళ్ళది” అంటే మీకేమి అర్థమైంది? దీన్ని ఏ ఏ సందర్భాలలో ఉపయోగిస్తారు?
- ♦ చలిమంటలు కొడుతూ, రైతులు కబుర్లు చెప్పుకొంటారు కదా! వారు ఏ ఏ విషయాల గురించి కబుర్లు చెప్పుకుంటారు. ఊహించండి.
- ♦ పల్లెటూర్లకు వెళితే మనం ఏ ఏ విషయాలు తెలుసుకోవచ్చు?

I. అవగాహన - ప్రతిస్పందన

1. మీరైతే దేన్ని సమర్థిస్తూ మాట్లాడతారు? ఎందుకు? పల్లె గొప్పదా? పట్నం గొప్పదా?
2. గతంతో పోలిస్తే నేడు వ్యవసాయం చేసేవారి సంఖ్య క్రమేణా తగ్గుతోంది. దీనికి కారణాలు ఏమై ఉంటాయి? తెల్పుకొని చర్చలో పాల్గొనండి.
3. కింది వాక్యాలు చదవండి. వీటిని ఏ సందర్భంలో ఎవరు అన్నారు?
 - అ) అన్నాయ్! ఈ లెక్క చెప్పి పడుకోకూడదా!
 - ఆ) “అయితే మీ రూపాయిని గుణించి అణాలు చేయి”.
 - ఇ) “వరిచేలో నీరుపడ్డది, నీవు రావాలి”.
4. (బోయి భీమన్న రాసిన ధర్మం కోసం పోరాటంలోని) కింది పేరా చదవండి. పేరాలోని ముఖ్యమైన / కీలకమైన ఐదు పదాలను గుర్తించండి.

పనిచేస్తూ ఉంటే అనుభవం కలుగుతూ ఉంటుంది. అనుభవాన్ని మళ్ళీ ఆచరణలో పెడితే, పని మరింత చక్కగా సాగుతుంది. అప్పుడు అనుభవానికి మరింత పదునూ, కాంతి లభిస్తుంది. వాస్తవ జ్ఞాన సముపార్జన పద్ధతి ఇది. వాస్తవ జ్ఞానమే సరియైన జ్ఞానం. వాస్తవ జ్ఞానం ఎడతెగని పని ద్వారా, పరిశీలన ద్వారా లభిస్తుంది.

వాస్తవ జ్ఞానం దేశకాల ప్రాంతానుగుణమై ఉంటుంది. దేశకాల ప్రాంతానుగుణంగా మారుతుంది. మన వస్త్రధారణ, వివాహాలు, పరిపాలన విధానాలు ఈ విధంగా విభిన్న విషయాన్ని తీసుకొని మనం పరిశీలించినా, ఈ సత్యం కనిపిస్తుంది. మంచి చెడ్డలు, ఆచార వ్యవహారాలు, విధి విధానాలు అన్ని దేశకాల ప్రాంతానుగుణంగా ఎలా మారిపోతున్నాయో స్పష్టమవుతుంది. మార్పుకు అతీతమైంది ఏదీ ఈ లోకంలో లేదు.

పై పేరా ఆధారంగా కింది వాక్యాలలో ఏవి సరైనవో (✓) ద్వారా గుర్తించండి.

- అ) అనుభవం వల్ల మన పనితీరు మెరుగుపడుతుంది. ()
- ఆ) 'జ్ఞానం' అనేది చదివితే, వింటే లభించేది. ()
- ఇ) వాస్తవజ్ఞానం స్థిరంగా ఉండదు. అది కాలానుగుణంగా మారుతుంటుంది. ()
- ఈ) అనుభవం, పరిశీలన వల్ల వాస్తవ జ్ఞానం సిద్ధిస్తుంది. ()
- ఉ) మన ఆచారవ్యవహారాలు, విధివిధానాలు ఎప్పుడూ స్థిరంగా ఉంటాయి. ()

5. పాఠం ఆధారంగా కింది ప్రశ్నలకు జవాబులు రాయండి.

- అ) జానపదుని లేఖలో కవి ఏ ఏ విషయాలను గురించి రాసాడు?
- ఆ) వ్యవసాయదారుల కష్టాన్ని కవి ఏమని వివరించాడు?
- ఇ) చదువుకొన్న వాళ్ళ గురించి, పట్టణవాసుల గురించి కవి ఏమని ప్రస్తావించాడు?
- ఈ) జానపదుడు తన పట్టణం మిత్రుణ్ణి పట్టెటారుకు ఎందుకు రమ్మని ఆహ్వానించాడు?
- ఉ) బోయి భీమన్న గారి గురించి సొంతమాటల్లో రాయండి.

II. వ్యక్తికరణ - సృజనాత్మకత

1. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి 4, 5, వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

- అ) “ఏమీపని లేకపోవడమే బద్ధకానికి కారణం” దీనిపై మీ అభిప్రాయం తెల్పండి.
- ఆ) “కాలం చాలా విలువైంది” ఎందుకు?
- ఇ) చదువుకున్న వాళ్ళంతా తమ కష్టఫలాన్ని తింటూ పట్నాలలో సౌఖ్యాలు అనుభవిస్తూన్నదన్న రచయిత అభిప్రాయంతో మీరు ఏకీభవిస్తారా? ఎందుకు?
- ఈ) “కష్టం ఒకళ్ళది ఫలితం మరొకళ్ళది” అని అనడంలో రచయిత ఉద్దేశం ఏమై ఉంటుంది?
- ఉ) “పల్లెటూళ్ళు మానవ సంఘానికి ఈయగల ఆనందాన్ని చూసే తెల్పుకోవాలి” అని ఎందుకన్నారు?
- ఊ) “పల్లెటూళ్ళు కన్నీళ్ళు పెడుతున్నవి” దీన్ని వివరిస్తూ రాయండి.

2. కింది ప్రశ్నలకు ఆలోచించి 10, 12 వాక్యాల్లో సమాధానాలు రాయండి.

- అ) పల్లెటూళ్ళు సుభిక్షంగా ఉంటేనే దేశం సుభిక్షంగా ఉంటుంది. అలాంటి పల్లెటూళ్ళు రోజురోజుకూ తమ ఉనికిని, సంస్కృతిని, ఆత్మను కోల్పోతున్నాయి. ఇందుకుగల కారణాలు ఏమై ఉంటాయి? ఇవికలకలలాడాలంటే మనం ఏం చేయాలి?
- ఆ) “పల్లెటూర్లు ప్రశాంత జీవిత సౌఖ్యానికి పుట్టిళ్ళు” దీన్ని సమర్థిస్తూ సమాధానం రాయండి.

3. కింది అంశాల గురించి సృజనాత్మకంగా / ప్రశంసాత్మకంగా రాయండి.

- అ) మీరు చూసిన పల్లెటూరు / గ్రామంలోని మనుషుల మధ్య కూడా సంబంధాలు, అక్కడి ప్రకృతి దృశ్యాలను వర్ణిస్తూ మీ మిత్రుడికి / నేస్తానికి లేఖరాయండి.
- ఆ) ఈ పాఠం ఆధారంగా కొన్ని నినాదాలు, సూక్తులు రాయండి.

III. భాషాంశాలు

పదజాలం

1. కింది పదాలు చూడండి. వీటిని సంబంధించిన పదాలతో కలపండి.

- ఉదా|| రైల్వేస్టేషను, _____, _____, చేరుకోవడం
 రైల్వేస్టేషను, టిక్కెటు, ప్రయాణం, చేరుకోవడం.
- అ) వర్షాకాలం, _____, _____, ధాన్యం.
 - ఆ) మడిదున్నడం, _____, _____, పంట.
 - ఇ) పాఠశాల, _____, _____, జీవితంలో స్థిరపడడం.
 - ఈ) లేఖ, _____, _____, చేరడం.
 - ఉ) పనిచేయడం, _____, _____, ఆనందంగా జీవించడం.

2. కింది పదాలను ఉపయోగించి సొంతవాక్యాలు రాయండి.

- అ) పొద్దస్తమానం
- ఆ) చమత్కారం
- ఇ) సాన్నిధ్యం
- ఈ) కష్టఫలం
- ఉ) కడుపులు మాడ్చుకొను
- ఊ) అడుగునపడిపోవడం

3. కింది పదాలు / వాక్యాలను వివరించి రాయండి.

- అ) పురిటిలోనే సంధి కొట్టడం _____

- ఆ) కలుపుదీయడం _____

- ఇ) గ్రామోద్ధరణం _____

ఈ) ఉన్నదంతా ఊడ్చుకపోవడం _____

IV. భాషా కార్యకలాపాలు

- ◆ మీ ఊహలలో అందమైన పల్లెటూరు ఎలా ఉంటుందో ఊహించండి. ప్రకృతి శోభలతో అలరారే అలాంటి గ్రామ సీమ చిత్రాన్ని సేకరించండి. దాన్ని వర్ణిస్తూ, వివరాలను రాసి ప్రదర్శించండి. మీ మిత్రులు కూడా ఇలాగే రాస్తారు కదా! వీటితో “అందమైన గ్రామ పౌరులు” అనే పుస్తక సంకలనాన్ని తయారుచేయండి. దానికి ముఖచిత్రం కూడా గీయండి. విషయసూచిక, ముందుమాట రాసి ప్రదర్శించండి.

V. వ్యాకరణాంశాలు

పునశ్చరణ

1. కింది వాక్యాల్లోని సంధులను విడదీసి, సంధి సూత్రంతో సమన్వయం చేయండి.

- అ) ఆహాహా! ఎంత వైపరీత్యము!
- ఆ) జంతుప్రదర్శనశాలలో ఏమేమి చూశావు?
- ఇ) అక్కడక్కడ కొన్ని సమస్యలు తలెత్తవచ్చు.
- ఈ) వెన్నెల పట్టపగలును తలపిస్తున్నది.

2. కింది వాక్యాలను కలపండి.

- అ) రాము పాఠం చదివాడు. రాము పాఠం అర్థం చేసుకున్నాడు.
- ఆ) వైద్యుడు ప్రథమ చికిత్స చేస్తాడు. వైద్యుడు మందులు ఇస్తాడు.
- ఇ) అక్క టీవీ చూస్తున్నది. అక్క నృత్యం చేస్తున్నది.
- * పై సందర్భాల్లో సంశ్లిష్టవాక్యాలు ఏర్పడ్డాయని గ్రహించారు కదా!

3. కింది వాక్యాలను కలిపి, అవి సంయుక్తవాక్యాలు అవుతాయో లేదో సరిచూడండి.

- అ) రామకృష్ణుడు గురువు. వివేకానందుడు శిష్యుడు.
- ఆ) సీత సంగీతం నేర్చుకుంటున్నది. సీత నృత్యం నేర్చుకుంటున్నది.
- ఇ) రంగారావుకు పాడటమంటే ఆసక్తి. రంగారావుకు వినడమంటే విరక్తి.
- ఈ) శ్రీను బడికివచ్చాడు. జాన్రెడ్డి బడికి వచ్చాడు. హాస్యత్ బడికి వచ్చాడు.
- ఉ) ఆయనకవి. ఆయన గాయకుడు. ఆయన విద్యావేత్త.

పరిచయం

ప్రాతాధిసంధి

1. కింద గీతగీసిన పదాలను విడదీయండి. మార్పులు గమనించండి.

- అ) పూరెమ్మ అందంగా ఉన్నది.
- ఆ) గురుశిష్యులు పూదోటలో విహరిస్తున్నారు.
- ఇ) కొలనులో కెండామరలు కొత్త శోభను వెదజల్లుతున్నాయి
- ఈ) ఆ ముసలివానిలాగే అతని ప్రాయిల్లు జీర్ణమై ఉన్నది.
- మీరు చేసిన సంధివిచ్ఛేదనలు సరిచూసుకోండి-

అ) పూవు + రెమ్మ	}	ఐదు సందర్భాల్లోనూ మొదటి పదంలోని మొదటి అక్షరం తర్వాత ఉన్న వర్ణం లోపించడం తెలుస్తున్నది. పరుషాలు (త, క) సరళాలుగా మారడం అవగతమవుతున్నది.
ఆ) పూవు + తోట		
ఇ) కెంపు + తామరలు		
ఈ) ప్రాత + ఇల్లు		
ఉ) మీదు + కడ		

దీన్ని బట్టి, ప్రాతాధిసంధి నియమాన్ని ఈ విధంగా అర్థంచేసుకోవచ్చు.

- ◆ సమాసాల్లో ప్రాతాదుల తొలి అచ్చు మీది వర్ణాలకు లోపం బహుళంగా వస్తుంది.

మిగిలిన అక్షరానికి పరుషాలు పరమైనప్పుడు సు(న్)గా గమం వస్తుంది. ('న్' అనేది అరసున్న రూపంలో, సున్నా రూపంలో రావచ్చు.)

(* ప్రాతాదులు అంటే ప్రాత మొదలుగాగల పదాలు. అవి - ప్రాత, లేత, క్రొత్త, క్రిందు, కెంపు, చెన్ను, లేత మొదలైనవి.)

